

en Realitetsbemærkning, angaaende Spørgsmaalet om Husmandsforeningerne. Det ærede Medlems Udtalelse sagde tydeligt nok, at det, det for ham drejede sig om, var, at Husmandsforeningerne kunde blive fri for, som han sagde, Formynderskab fra andre, saa havde det mindre at sige med Beløbenes Størrelse. Ja, det forstaar jeg, det vil altsaa sige, at medens Landbrugsministeren og Finansudvalget havde tænkt, at de meget stærkt forøgede Bevillinger til Planteavl og Husmandsrejser skulde fordeles efter en Overenskomst, som forhaabentlig vilde komme i Stand mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, finder det ærede Medlem, at det er bedre, at Husmændene nøjes med disse 6,300 Kr. og saa faa Lov at være ene om det. Ogsaa denne Udtalelse, synes jeg, er karakteristisk; det er mere det, at der kan komme Skel imellem Husmænd og Gaardmænd, som det drejer sig om for det ærede Medlem, end at der kommer et Samarbejde i Stand, som kunde bidrage til, at Husmændene fik maaske 10—15,000 Kr. i Stedet for de 6,300 Kr.

Som sagt, jeg skal ikke komme ind paa yderligere at omtale, hvad vi have drøftet meget udførligt, synes jeg, ved Finanslovens Behandlinger. Maa jeg saa til Slut sige overfor det ærede Medlems Udtalelser, at det er jo ikke rigtigt, at jeg eller mit Parti har glemte Kravet om Nedgang i Militærdgifterne. Nej, vi ville fremdeles — eller rettere, naar vi komme til Spørgsmaalet om en ny Ordning af vort Forsvar — arbejde for at faa en saa stor Nedgang som muligt i de militære Udgifter. Naar jeg ikke nævnte det, er det, fordi jeg ikke bryder mig om at vække større Forventninger, end jeg kan opfylde, og navnlig fordi det, hvorom det drejede sig for mig, var at faa peget paa, at vi temmelig sikkert ville være nødte til, hvis vi fremdeles skulle opfylde de stigende Krav til social-økonomiske Reforme, saa at gaa til en Forhøjelse af Formue- og Indtægtsskatten, og i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at ogsaa en Revision af Toldloven temmelig sikkert vil bidrage sit til at understrege Nødvendigheden af at gaa den Vej. Dette, at kunne bringe Folk Lettelser i Toldskatterne og samtidig at maatte gaa til en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten, synes jeg lader sig saa udmærket godt forene med gammelkendt demokratisk Tankegang, at det ærede Medlem udmærket godt kunde være bekendt at give det sin Tilslutning.

Zahle: Jeg kan atter denne Gang fatte mig ganske kort. Jeg skal først rette en urigtig Bemærkning, som blev fremsat af den højtærede Finansminister, idet han udtalte, at den Stigning, der i Aar er paa de militære Udgifter, skyldtes alene den Omstændighed, at man havde lagt Budgettet om, saaledes at det nu var blevet overensstemmende med Regnskabet, hvad det ikke var tidligere. Det er ikke rigtigt, thi den Stigning, der er i de militære Udgifter i Aar, skyldes tillige den meget væsentlige Stigning, som er kommen til ved Løjtantslønningerne. Selv om de ikke fremtræde paa de militære Paragraffer endnu, saa staa de dog opførte paa § 28, og i det Finansaar, for hvilket denne Finanslov gælder, ville disse Udgifter blive afholdte.

Med Hensyn til Toldloven fik vi jo nogle store og gyldne Løfter, som man vel nok med Rette tør betegne som Valgløfter, Sidste-Sommer, naar man kom til Møder sammen med den højtærede Finansminister, fik man ogsaa nogle store Løfter om, at der skulde komme en Toldlov, og den skulde komme meget snart. Da hed det aldrig, at man skulde vente næste Rigsdagssamling over. Nu hedder det: vent bare Valget over, saa skulle I se, sikken dejlig Toldlov der kommer. Men i Virkeligheden have vi i Stedet for et Toldlovfor-slag ikke faaet andet end nogle tomme Talemaader og nogle rent svævende Løfter, som ikke betyde noget, og som i alt Fald ikke give en eneste Mand eller Kone her i Landet nogen Høne i Gryden. Det, vi have faaet, er ikke Toldnedsættelse, men i Virkeligheden Toldudsættelse.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg har, hver Gang jeg har udtalt mig om Toldloven, baade paa Møder i Sommer, og da jeg havde Ordet her ved denne Finanslovs første Behandling, sagt, at jeg vilde fremskynde Sagen saa hurtigt som muligt, og jeg tør indestaa for, at dette er sket. Jeg tør sige, at siden vi fik Betænkningen angaaende Toldreformen, har man fra Finansministeriets Side arbejdet uafbrudt for at fremme Sagen. Det ærede Medlem vilde vistnok have kunnet rette stærkere Bedrejdelse mod mig, hvis jeg enten var kommen med en Toldlov, der viste en hel Masse Millioners Nedgang, uden samtidig at komme med Love, som paaviste, hvorfra disse Millioner skulde tages, eller i det hele var kommen med en Reform af dette Omfang, som ikke var vel forberedt. Jeg har søgt at faa en vel forberedt Toldreform. Selv om det kunde være lykkedes